



Skatteministeriet

3. april 2018
J.nr. 2018 - 1742

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 306 af 7. marts 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen



Spørgsmål

Det fremgår af SAU alm. del - svar på spm. 226, at kun 11 pct. af mindreprovenuet ved jobfradraget anvendes på personer, der tjener under 300.000 kr. om året. Vil ministeren i forlængelse af dette redegøre for, hvor stor en andel af skattelettelsen, der anvendes på personer, der betaler topskat? Vil ministeren også redegøre for, hvor stor en skattelettelse, man ville kunne give personer med indkomster op til 300.000 kr., såfremt man havde aftrappet jobfradraget i intervallet 300.000-350.000 kr. og anvendt det samlede mindreprovenu på ca. 1,4 mia. kr. i umiddelbar virkning på personer, der faktisk er lavtlønnede, dvs. tjener op til 300.000 kr. og i mindre grad på personer i det nævnte aftrappingsinterval?

Svar

Som nævnt i svaret på SAU 226 (alm. del) blev der med aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om *Lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger* indført et nyt jobfradrag.

Fradraget udgør fuldt indfaset 4½ pct. fra 2020 af den del af arbejdsindkomsten (samlet løn inkl. pension samt ATP-bidrag af arbejdsindkomst), som overstiger 187.500 kr. Loftet over jobfradraget udgør 2.500 kr. fra 2020, og det maksimale fradrag opnås ved en lønindkomst på ca. 243.000 kr. opgjort inkl. pension og ATP. Det svarer til den lavest mulige løn blandt overenskomstansatte, der arbejder fuld tid. Loftet over fradraget betyder, at skatteværdien udgør en faldende andel af lønnen og dermed relativt set har større vægt for de lavtlønnede.

Fra 2020 skønnes jobfradraget at indebære et umiddelbart mindreprovenu på ca. 1,4 mia. kr. Heraf skønnes i alt ca. 80 pct. af det umiddelbare mindreprovenu at kunne henføres til personer, der ikke betaler topskat, og 20 pct. til personer, der betaler topskat, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Fuldt indfaset jobfradrag fordelt på topskatteydere og ikke-topskatteydere

Lønindkomst inkl. pension og ATP	Umiddelbart mindreprovenu (mio. kr.)	Pct.
Under 300.000 kr.	160	11
Over 300.000 kr., betaler ikke topskat	980	69
Betaler topskat	280	20
I alt	1.420	100

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen. 2014-data fremskrevet til 2018-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2017. 2020-regler i 2018-niveau.
Kilde: Skatteministeriet.

Opgjort efter tilbageløb og adfærd indebærer jobfradraget et mindreprovenu på ca. 1 mia. kr., *jf. tabel 2*. De afledte adfærdsvirkninger skønnes at indebære en forøgelse af arbejdsudbuddet svarende til ca. 350 fuldtidspersoner, hvilket primært kan tilskrives deltagelseseffekten.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser og arbejdsudbudsvirkninger af det aftalte jobfradrag og et hypotetisk indkomstafrappet jobfradrag med samme umiddelbare provenuvirkning

	Provenuvirkning			Arbejdsudbudsvirkning		
	Umiddelbar virkning	Efter til- bageløb	Efter tilbageløb og adfærd	I alt	Heraf time- effekt	Heraf del- tagelses- effekt
	Mio. kr.			Antal fuldtidspersoner		
Ikke-indkomstafrappet jobfradrag på 2.500 kr. (aftale)	-1.420	-1.070	-1.000	350	-50	400
Hypotetisk indkomst- afrappet jobfradrag på 15.500 kr.	-1.420	-1.070	-1.400	-1.700	-2.650	950

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen. 2014-data fremskrevet til 2018-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2017. 2020-regler i 2018-niveau. Provenuvirkninger er afrundet til nærmeste 10 mio. kr., mens arbejdsudbudsvirkning er afrundet til nærmeste 50 personer.
Kilde: Skatteministeriet.

Hvis det samme umiddelbare provenu på 1,4 mia. kr. hypotetisk blev anvendt på et jobfradrag, som indkomstafrappes i intervallet 300-350.000 kr., jf. spørgsmålet, kunne det maksimale jobfradrag udgøre 15.500 kr. (svarende til en skatteværdi på ca. 3.950 kr.).

Det er forudsat, at det hypotetiske fradrag indføres med 28 pct. af den del af arbejdsindkomsten, som overstiger 187.500 kr., og at det maksimale fradrag opnås ved en indkomst på ca. 243.000 kr. (svarende til de samme indkomstgrænser som for det aftalte jobfradrag). Det forudsættes endvidere, at fradraget aftrappes med 31 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 300.000 kr., hvilket indebærer, at fradraget bortfalder for indkomster på 350.000 kr. og derover.

De afledte adfærdsvirkninger af det hypotetiske, indkomstafrappede jobfradrag skønnes at indebære en samlet reduktion af arbejdsudbuddet svarende til ca. 1.700 fuldtidspersoner, jf. tabel 2, dvs. en samlet forringelse af den afledte arbejdsudbudsvirkning på godt 2.000 personer set i forhold til det aftalte jobfradrag. Forskellen afspejler, at det indkomstafrappede fradrag umiddelbart indebærer en forøgelse af deltagelseeffekten med ca. 550 personer, men en forringelse af timeeffekten med ca. 2.600 personer sammenlignet med det aftalte jobfradrag. Den store negative timeeffekt kan hovedsageligt henføres til, at ca. 225.000 personer med indkomster mellem 300.000 og 350.000 kr. vil opleve en stigning i marginalskatten på ca. 7,9 pct.-point.

Det bemærkes, at de afledte adfærdsvirkninger af det indkomstafrappede jobfradrag isoleret set vil indebære negativ afledt virkning for de offentlige finanser på ca. 330 mio. kr., mens det aftalte jobfradrag indebærer en positiv dynamisk effekt på de offentlige finanser. Opgjort efter tilbageløb og adfærd vil det indkomstafrappede jobfradrag således indebære et mindreprovenu på ca. 1,4 mia. kr., dvs. en samlet forringelse af de offentlige finanser på ca. 400 mio. kr. i forhold til det aftalte jobfradrag. Ved en uændret ramme for saldoeffekten efter tilbageløb og adfærd er det dermed ikke muligt at anvende samme umiddelbare provenu på et indkomstafrappet jobfradrag som på det aftalte jobfradrag.

Der henvises til besvarelsen af SAU spørgsmål 305 af 7. marts 2018 (alm. del.) for en uddybning af de adfærdsmæssige konsekvenser for arbejdsudbuddet af et indkomstafrappet jobfradrag.